

Три строфи з записника Антонич Богдан-Ігор Васильович

Мов птах, співає телефонна трубка,
мов чорний птах в ліщині срібній дроту.
Коли покине друг і зрадить любка,
що вибереш: зненависть чи скорботу?

О квітко звуків в чорнім шовку сяєв!
Музика б'є в обличчя, мов зле птаство.
Життя нам юний захват відбирає,
мов скнара, заздрий на своє багатство.

Вже вмієш зорі на слова міняти,
вже висловиш вогонь душі страдальний —
наприкінці на досвід став багатий:
життя трудне мистецтво ненавчальне.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/try_strofy_z_zapysnyka